

عنوان مقاله:

بررسی مناسب بودن مکان چاه بهره برداری کشاورزی با استفاده از پارامترهای هیدرولوژیکی آبخوان (مطالعه موردی: آبخوان داراب)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی امنیت، پیشرفت و توسعه پایدار مناطق مرزی، سرزمینی و کلانشهرها، راهکارها و چالش ها با محوریت پدافند غیر عامل و مدیریت بحران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

آرش جاعل - استادیار گروه مهندسی کشاورزی، دانشگاه پیام نور، جمهوری اسلامی ایران

محمد مهدی انصاری - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد مهندسی آب، گروه مهندسی عمران، واحد یاسوج، دانشگاه آزاد اسلامی، یاسوج، ایران

خلاصه مقاله:

به رغم اهمیت انکار ناپذیر منابع آب در حیات بشر، متأسفانه عدم برنامه ریزی صحیح جهت بهره برداری، منجر به کاهش روزافزون این منابع گردیده است. این منابع عمدتاً از طریق چاه های عمیق و نیمه عمیق، چشمه ها و قنوات مورد بهره برداری قرار میگیرند. پیشینه بهره برداری از آب های زیرزمینی تا حدود زیادی به بیش از درک منشاء محل قرارگیری در زیرزمین و جریان آب در آنها مربوط می گردد. هدف از انجام این تحقیق، بررسی وضعیت موقعیت استقرار چاه های بهره برداری محدوده مطالعاتی داراب می باشد. پس از جمع آوری اطلاعات مورد نیاز از قبیل داده های هواشناسی، هیدروئولوژیکی، هیدرولیکی و زمین شناسی، با تهیه مدل مفهومی، معرفی شرایط مرزی و اجرای مدل، ضرایب هدایت هیدرولیکی (k) و قابلیت انتقال آبگذری آبخوان (T) بدست آمد و با کمک نقشه های ضخامت آبخوان دشت داراب و مقادیر k و T ، طی استقرار مکان چاه های عمیق و نیمه عمیق و گسل های منطقه روی نقشه ضریب قابلیت انتقال، مشاهده شد، خیلی از چاه های عمیق و نیمه عمیق در مناطقی قرار گرفته شد که دارای مقادیر بالایی از T می باشد و این حاکی از انتخاب درست محل چاه ها است. ولی برعکس، در قسمت های شرقی و مرکزی دشت به دلیل پایین بودن میزان قابلیت انتقال، علی رغم هد بالایی که توسط کوه های اطراف و گسل ها تامین شده است، به نظر می رسد احداث چاه مناسب نباشد.

کلمات کلیدی:

آب زیرزمینی، داراب، هدایت هیدرولیکی، قابلیت انتقال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/876049>

